

STANDPUNT VAN HET KVVP BETREFFENDE HET WETSVOORSTEL TOT HET OPRICHTEN VAN DE FAMILIERECHTBANK

Het KVVP heeft kennis genomen van de inhoud van het wetsvoorstel 0682/001.

Het KVVP sluit zich aan bij het samenbrengen van de familiale geschillen in de schoot van een enkele rechtbank.

Het KVVP deelt de bekommernissen en het voorbehoud uitgedrukt door de HRJ om de herverdeling van de nieuwe bevoegdheden door te voeren **zonder voorafgaandelijk een studie te hebben gemaakt van het impact hiervan op de werklust (advies van 1.12.2010 - II, A, al.)**.

Niettemin is het KVVP van oordeel dat de formule "alles naar de familierechtbank" indruist tegen de belangen van de rechtzoekenden!

Inderdaad, de bevoegdheid om de dringende problemen van een gehuwd koppel, met of zonder kinderen, op te lossen, werd aan de vrederechter toebedeeld in 1976 (nieuw artikel 223 van het BW, vroeger artikel 221 BW in zaken toevertrouwd aan de Voorzitter van de REA door de wet van 20 juli 1932).

De vrederechters hebben zich blijkbaar correct van hun taak gekweten, zonder dat er kritiek werd geuit.

Deze bevoegdheid beantwoordt trouwens perfect aan zijn profiel en aan zijn specificiteit door zijn nabijheid en de laagdrempelige toegang (187 vredegerechten en slechts 27 gerechtelijke arrondissementen -of 16 indien men het voorstel van hervorming van Minister van Justitie St. De Clercq in aanmerking neemt), door de snelheid van beslissingen (hij heeft geen tussenkomsten van het O.M., noch van sociale assistenten, hij neemt meestal een beslissing binnen de week na het sluiten van de debatten en in veel gevallen wordt de beslissing de dag zelf genomen...), waardoor de vrederechter uitermate voldoet aan de behoeften van de rechtzoekende (zie in dit verband het advies van de HRJ II, A, al.5)

De familiale geschillen eisen immers een toegankelijke benadering en geen formalistische. Het gaat niet over dossiers, maar over socio-psychologische menselijke problemen.

De bevolking weet dat men zelf voor de vrederechter kan verschijnen, zonder in een procedurele val te worden meegesleurd.

Zonder afbreuk te willen doen aan de verdiensten van de advocaten, leidt hun tussenkomst veelal tot een "gerechterlijkheid" van het geschil, hetgeen een vlugge en niet-formalistische behandeling van het conflict in de weg kan staan.

De praktijk toont aan dat in de zaken van familiale geschillen de vrederechter het model van het OVERLEG hanteert, terwijl de HOVEN en RECHTBANKEN over het algemeen het model van

PRESIDENT - VOORZITTER: RALF SCHMIDT
FRIEDENSRICHTER DES KANTONS EUPEN - VREDERECHTER VAN HET KANTON EUPEN- JUGE DE PAIX DU CANTON D'EUPEN
Langes Thal 52 4700 Eupen
ralf.schmidt@skynet.be

SECRETAIRE - SECRETARIS: VINCENT BERTOUILLE
JUGE DE PAIX - VREDERECHTER
chaussée d'Alsemberg 296 - 1190 Forest - GSM 0477 28 52 63 FAX 02 344 24 15
e-mail: kvvp-urjppsec@skynet.be

het GESCHIL van de procedure toepassen.

Ander voordeel van het huidig model : in plaats van de last van het beroep over te dragen naar het Hof van Beroep, zou de Familierechtbank de beroepsinstantie worden voor de vonnissen en beschikkingen van de vrederechters.

Het KVVP dringt er op aan dat de vrederechter deze bevoegdheid en verantwoordelijkheden behoudt : het is wellicht makkelijker om zich te buigen over een geschil betreffende een onbetaalde factuur dan te investeren in het luisteren naar, het trachten te verzoenen, en in geval van mislukking hiervan, oplossingen uit te werken voor de problemen van de partijen die een vlug, zoniet onmiddellijk antwoord verwachten.

Het KVVP wenst niet alleen de huidige bevoegdheid van "urgentie-magistraat" te behouden voor de gehuwde en wettelijke samenwonende partners, maar pleit eveneens voor een uitbreiding van deze bevoegdheid naar de feitelijk samenwonende partners die eveneens een gezin vormen, hetgeen meer en meer voorkomt.

Tenslotte is het KVVP voorstander van de nieuwe bevoegdheden zoals voorgesteld door de HRJ in zijn advies van 1 februari 2011: de afwezigheid (gezien de nauwe band met de onbekwaamheid, meer bepaald de voorlopige bewindvoering), de onbeheerde nalatenschappen (logisch gevolg van de zegellegging), de inventaris, de achtergelaten goederen (art. 584, 3° GW), de betwistingen

betreffende de uitvarten (art. 587, 1° GW), de vorderingen van de ondernemingen van openbaar nut (zonder beperking razione summae) et bepaalde geschillen met betrekking tot de bescherming van de konsument (art. 587, 3° GW).

Brussel, 23 februari 2011